

— Кого търсите? рече г. Аристъ, като ся млчаше да покръе смущеніето си което осѣща всякой чувствителенъ човѣкъ, кога е принуденъ да лъже. — Не му знаеши името. — А какъ търсите въ къщѣтъ на честенъ човѣкъ злодѣецъ на когото името не знаете? — Ако сте честенъ и невиненъ човѣкъ и домовладыка, оставѣте ны да пригледамы и да прѣтърсимъ въ къщѣтъ ви. — Пригледайте и прѣтърсѣте.

И запитетата навлѣзохъ и ся растърсихъ по разни мѣста въ къщѣтъ.

Но толкозь не съвършено быде тѣхното търсяніе, щото слѣдъ нѣколко минути началникътъ между тѣзи запитѣта заповѣда на подчиненитѣ си да сп излѣзатъ и каза на г. Ариста.

— Да прощавате дѣто вы беспокоихмы.

— Нѣма нищо. Нека ви е просто за начинътъ ви, каза г. Аристъ.

И слѣдъ малко къщата на г. Ариста бѣше вече празна.

Янкинъ баща заключи първомъ портытъ здраво и послѣ каза :

— Янке, ела сега да развържимъ тайнѣтъ. — Да идемъ, ате, отговори момата.

И отидохъ на вѣтрѣ въ къщѣтъ.

Отидохъ чакъ на онзи край, отворихъ вратата на еинъ заденъ дворъ, и влѣзохъ въ еднѣ отлѣленъ стайчкѣ която ся намираше най на крайтъ на двора.

Въ срѣдъ тѣзи стайчкѣ на земята подъ рогозеннитѣ постелкы имаше равно съ подѣтъ капандуръ който не личѣше ако да незнаеше нѣкой че има отъ долу поднища.

Г. Аристъ отвори капандурътъ и повыка. — Излѣзъ! нѣма вече никаква опасностъ за тебе.

И Трипани излѣзе потенъ и все прахъ.

Отървахте ли мя! избавихъ ли ся сега? рече. — Зап-